

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/110/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218205347
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1218205347.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: NOVADACH s.r.o., IČO: 35 846 151, Stará Vajnorská 27, 831 04 Bratislava, zastúpeného: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o., Zámocká 5, 811 01 Bratislava, IČO: 35 943 882 proti žalovanému: VÁHOSTAV - SK, a.s., IČO: 31 356 648, Priemyselná 6, 821 09 Bratislava, zastúpenému: Advokát VASKÝ s.r.o., Miletičova 21, 821 08 Bratislava, IČO: 51 166 950, o zaplatenie 103.099,39 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 22Cb/155/2018-501 zo dňa 16.6.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k. 22Cb/155/2018-501 zo dňa 16. 6. 2021 z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 103.099,39 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne:

- zo sumy 39.419,90 € od 20.10.2017 do zaplatenia,
- zo sumy 22.822,71 € od 08.01.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 14.115,24 € od 08.01.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 3.051,78 € od 11.02.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 1.909,02 € od 03.03.2017 do zaplatenia,
- zo sumy 1.606,74 € od 02.04.2017 do zaplatenia,
- zo sumy 3.555,75 € od 05.05.2017 do zaplatenia,
- zo sumy 2.115,55 € od 05.06.2017 do zaplatenia,
- zo sumy 10.333,40 € od 02.07.2020 do zaplatenia,
- zo sumy 4.169,30 € od 04.08.2017 do zaplatenia,

paušálnu náhradu nákladov spojenú s vymáhaním pohľadávky vo výške 40,- € a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd vzájomnú žalobu žalovaného zamietla.

III. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že predmetom žaloby bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 103.099,39 Eur (so zákonnými úrokmi z omeškania a paušálnou náhradou nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky), čo predstavuje cenu prác vykonaných žalobcom ako zhotoviteľom na diele v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 14.11.2016 uzatvorenej so žalovaným ako objednávateľom. Výšku žalobcom uplatnenej sumy žalovaný v priebehu konania nerozporoval, tvrdil však, že v dôsledku omeškania žalobcu s vykonaním diela vznikol žalovanému nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty zo strany žalobcu v zmysle ustanovenia bodu 15.1 zmluvy o dielo. Žalovaný tak žalobcovi dňa 18.06.2018 vystavil penalizačnú faktúru na sumu 154.657,42 Eur (pri výpočte zmluvnej pokuty počítal so začiatkom

omeškania žalobcu od 14.08.2017). Následne v zmysle ustanovenia 6.13 zmluvy o dielo žalovaný jednostranne započítal vzájomné pohľadávky ku dňu 30.06.2018, teda pohľadávku žalobcu vo výške 103.099,39 Eur (ktorá je predmetom tohto konania) a pohľadávku žalovaného z penalizačnej faktúry vo výške 154.657,42 Eur, čím malo dôjsť k zániku žalovanej pohľadávky žalobcu, pričom žalovaný naďalej nárok na zaplatenie zvyšnej sumy penalizačnej faktúry v sume 51.558,03 Eur požaduje od žalobcu zaplatiť a uplatnil si ho v tomto konaní vzájomnou žalobou.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním a aplikáciou ust. § 536 ods. 1, 2, § 548 ods. 1, § 369 Obchodného zákonníka a § 580 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalovanému nevznikol nárok na zaplatenie uplatnenej zmluvnej pokuty v sume 154.657,42 Eur od žalobcu, nakoľko sa žalobca v priebehu vykonania diela nedostal do omeškania s odovzdaním diela na základe vlastného konania, ale k nedodržaniu zmluvných termínov v zmysle článku III. zmluvy výraznou mierou prispel sám žalovaný. Preto nedošlo k platnému jednostrannému započítaniu predmetnej pohľadávky žalobcu a pohľadávky žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty pred podaním žaloby, čiže nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní je v celom rozsahu dôvodný.

4. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní o merite veci predovšetkým z výsluchu svedkov a zo znaleckého posudku č. 65/2020 z 29.06.2020 Ústavu stavebnej ekonomiky, s.r.o. Uviedol, že svedok p. Q. pri výsluchu potvrdil, že žalobca žiadne omeškanie stavby nespôsobil. Pripustil, že žalobca začal vykonávať dielo s omeškáním dva týždne, ale že stavba nebola pripravená na to, aby žalobca mohol na stavbu nastúpiť. Iba raz počas spolupráce sa stalo, že žalovaný nepodpísal hneď žalobcovi súpis vykonaných prác, avšak presunuli ho do ďalšieho mesiaca a následne bol riadne podpísaný. Splatnosť ceny vykonaných prác sa tak posunula o 30 dní. Dodal, že počas realizácie diela asi dvakrát žiadal žalobca o posunutie termínu dokončenia diela, a to prvýkrát na začiatku pre nepripravenosť staveniska a druhýkrát niekedy neskôr, pričom žalovaný mu posun schválil. Svedok p. N. pri výsluchu uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania voči svojmu investorovi. Jednou z príčin bola podľa jeho tvrdenia aj činnosť žalobcu ako subdodávateľa. Kvôli nekvalitnej práci na hydroizolácii a nedokončeniu klampiarskych prác, ktoré zakrývali hydroizoláciu musela byť posunutá kolaudácia diela, pričom omeškanie žalovaný počítá do momentu, kedy nakoniec investor stavbu prevzal. Zároveň pripustil, že omeškanie stavby ako celok nebola vina iba žalobcu, ale aj iných subdodávateľov, pričom je možné, že dokončenie diela bolo už od začiatku posunuté z dôvodu nepripravenosti niektorých prác. Z uvedenej výpovede svedka je zrejmé, že aj sám žalovaný pripúšťa, že omeškanie žalovaného na diele nebolo spôsobené výlučne konaním žalobcu.

5. Súd prvej inštancie mal za to, že je pre vec samu právne irelevantné, že žalovaný bol v omeškani voči svojmu investorovi, nakoľko v tomto konaní ide o záväzkový vzťah medzi žalobcom a žalovaným, nie investorom žalovaného. Ak investor odmietal stavbu prevziať z dôvodu omeškania plnení žalovaného, nemožno vznik tejto situácie pripisovať konaniu žalobcu a následne posudzovať omeškanie žalobcu extenzívne až do momentu prevzatia stavby investorom. Poukázal na výpoveď svedka p. J., ktorý pri výsluchu uviedol, že posun s dokončením diela nastal hlavne preto, lebo realizátor nenasadil dostatočný počet kapacít. Žalobca síce dokončil dielo v 11. mesiaci 2017, ale cez hydroizoláciu voda zatekala, preto investor odmietol dielo prevziať. Doplnil, že v danom prípade išlo o závady brániace v užívaní diela, keďže zatekalo. Svedok tiež potvrdil, že úplne na začiatku žalovaný nestihol pripraviť žalobcovi stavenisko na horných strechách a preto akceptovali posun dokončenia diela o tri mesiace. Žalobca meškal so svojimi prácami aj preto, lebo meškali už profesie pred ním. Boli to firmy, ktoré robili fasády, železobetónový skelet (žalovaný), a spoločnosť realizujúca okenné výplne. Na horných strechách to spôsobilo posun tri mesiace a na dolných strechách posun mesiac, toto omeškanie prebiehalo súbežne. Podľa jeho názoru sa dielo okrem tých dvoch sporných garážových miest mohlo užívať, avšak investor to odmietol prevziať. Súd prvej inštancie aj z uvedenej výpovede nadobudol presvedčenie, že na oneskorení s dokončením diela sa podieľal tak žalovaný, ako aj iné subjekty. Jeho tvrdenie o tom, že omeškanie diela bolo spôsobené nedostatočným počtom kapacít žalobcu, či závadami diela, ktoré bránili v jeho užívaní, vyvrátil znalec - Ústav stavebnej ekonomiky, s.r.o. vo svojom posudku č. 65/2020 z 29.06.2020.

6. Súd prvej inštancie uviedol, že znalec výslovne konštatoval, že na základe analýzy predložených podkladov a dostupných informácií z technického hľadiska žalovaný neposkytol žalobcovi dostatočnú súčinnosť nevyhnutnú pre realizáciu diela v zmysle predmetnej zmluvy o dielo. V znaleckom posudku zároveň konštatoval, že žalobca pri realizácii diela vykonával činnosti, ktoré vykazovali vady a

nedorobky. Tieto vady a nedorobky však mohli byť spôsobené žalobcom a tiež žalovaným, avšak nebránili riadnemu užívaniu diela. Znalec vo svojich záveroch vymenoval, že pokiaľ ide o tie vady a nedorobky, ktoré spôsobil žalovaný, išlo o nepripravenosť diela, kde žalovaný neposkytol dostatočnú súčinnosť v podobe prípravy pracoviska a stavby na pokračovanie ďalších stavebných procesov. Taktiež k vadám spôsobeným žalovaným došlo z pohľadu nesprávneho nastavenia kĺbenia rôznych fáz dokončovacích procesov. V dôsledku toho dochádzalo k poškodzovaniu zrealizovaných hydroizolácii a následnému zatekaniu do konštrukcie. Zároveň znalec jasne konštatoval, že žalobcom boli odstránené namietané nedostatky v zmysle listu „Žiadosť o ukončenie a odovzdanie diela a odstránenie vád a nedorobkov diela - Uplatnenie si nárokov vyplývajúcich z porušenia zmluvy zo dňa 18.06.2018“. Z uvedeného znaleckého posudku mal súd dostatočne preukázané, že žalovaný neposkytol žalobcovi dostatočnú súčinnosť potrebnú na riadne a včasné dokončenie diela. K vytýkaným vadám diela došlo z dôvodov spôsobených žalovaným tým, že nesprávne nastavil kĺbenie rôznych fáz dokončovacích procesov (následkom čoho bolo poškodzovanie zrealizovaných hydroizolácii a zatekanie do konštrukcie). Z uvedených záverov znalca možno podľa súdu jednoznačne vyvodiť, že do omeškania s dokončením diela sa žalobca dostal predovšetkým z dôvodov spôsobených žalovaným, pričom vady a nedorobky na diele boli riadne žalobcom odstránené a vo svojej podstate nebránili riadnemu užívaniu diela, a teda podľa názoru súdu ani k jeho prevzatíu. Ak investor diela odmietal z akéhokoľvek dôvodu dielo prevziať od žalovaného, toto jeho konanie nemožno posudzovať v neprospech žalobcu, či zakladať na ňom nárok žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty od žalobcu pre nedodržanie zmluvných termínov s vyhotovením diela.

7. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný relevantným a presvedčivým spôsobom nepreukázal, že termíny uvedené v článku III. predmetnej zmluvy o dielo neboli dodržané v dôsledku konania, či nekonania žalobcu, preto žalovanému nevzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty od žalobcu podľa bodu 15.1 zmluvy o dielo. Nakoľko boli vady a nedorobky predmetného diela odstránené, toto bolo dokončené a odovzdané žalovanému, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie predmetných faktúr za vykonanie diela spolu v sume 103.099,39 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný faktúry uplatnené v žalobe do dnešného dňa žalobcovi nezaplatil, dostal sa do omeškania s plnením svojho zmluvného záväzku. Žalobcovi tak vzniklo právo aj na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške 8% ročne podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z. z. Súd priznal žalobcovi aj paušálnu náhradu nákladov súvisiacich s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur v súlade s § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, keďže bolo v konaní preukázané omeškanie žalovaného s plnením jeho zmluvnej povinnosti (zaplatenia predmetných faktúr). Súd zároveň vzájomnú žalobu žalovaného ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol, nakoľko žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal, že mu vznikol nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty od žalobcu (uplatnenej vzájomnou žalobou v sume 51.558,03 Eur).

8. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

9. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. t.j., že súd prvej inštancie nesprávnym postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala procesné práva, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Žalovaný v úvodnej časti odvolania zhrnul predmet sporu s tým, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom bola uzatvorená Zmluva o dielo č. ZML-16-00516, ktorej predmetom bolo zhotovenie diela - Strecha a hydroizolácia spodnej stavby na objekte „OBYTNÝ SÚBOR PANORÁMA - KOLIBA II. a III. etapa (ďalej iba ZOD alebo Dielo). K protokolárnemu odovzdaniu Diela došlo až dňa 08.06.2018 (a to aj s vadami diela), čo je v podstatnom omeškaní oproti termínu ukončenia, ktorý bol stanovený po opakovanom posunutí na 15.06.2017, v dôsledku čoho vznikol žalovanému nárok na uplatnenie si zmluvnej pokuty voči žalobcovi v zmysle bodu 15.1 ZOD. Žalovaný tak urobil a žalobcovi dňa 18.06.2018 vystavil penalizačnú faktúru na sumu vo výške 154.657,42 EUR. Žalovaný uvádza, že pri výpočte zmluvnej pokuty počítal so začiatkom omeškania žalobcu až od 14.08.2017, bez toho aby došlo oficiálne k posunutiu termínu odovzdania Diela, teda poskytol žalobcovi ďalšie cca 2 mesiace k dobru. Následne, v zmysle ustanovenia 6.13 ZOD započítal žalovaný jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok ku dňu 30.06.2018 svoju pohľadávku zodpovedajúcu zmluvnej pokute s pohľadávkou žalobcu uplatňovanou touto žalobou ako aj s nesplatenými pohľadávkami žalobcu zodpovedajúcimi zádržnému z celkovej ceny Diela spolu vo výške 103.099,39 EUR. Teda po vykonaní zápočtu zanikli

všetky pohľadávky žalobcu z titulu ceny Diela (z dôvodu istoty len opakujeme, že žalobcovi nevznikol v súlade so zákonom a ZOD nárok na úroky z omeškania) a pohľadávka žalovaného z titulu zmluvnej pokuty ďalej trvá vo výške 51.558,03 EUR. Z uvedeného podľa žalovaného vyplýva, že ešte pred doručením žaloby žalovanému zanikli, okrem iného, žalobcom touto žalobou uplatňované pohľadávky v plnom rozsahu a je to práve žalobca, ktorý má nesplatený záväzok voči žalovanému a to vo výške 51.558,03 EUR, ktorý si žalovaný uplatnil voči žalobcovi vzájomnou žalobou v zmysle ustanovenia § 147 C.s.p. Uvádza, že žalobca vo svojej podstate ani v rámci svojho Vyjadrenia nespochybnil nárok žalovaného na zmluvnú pokutu, iba sa ohradil, že by následkom jeho omeškania (čím svoje omeškanie potvrdil) a jeho konaním, resp. nekonaním došlo k takému značnému omeškaniu, ktoré by vyvolalo reťazové meškание ostatných profesií a vyústilo k neodovzdaniu diela investorovi v dohodnutý termín. Žalobca sa ohradzuje, že počas vykonávania diela bolo viacero negatívnych faktorov, ktoré ovplyvňovali jeho možnosť realizovať Dielo včas, ako sú nevyhovujúce poveternostné podmienky, poškodzovanie a znehodnocovanie už vykonaných častí Diela, nepripravenosť staveniska. Na druhej strane však žalobca už nespomína, že v dôsledku uvedených skutočností došlo opakovane k posunutiu termínu ukončenia Diela. Z pôvodne dohodnutého termínu 10.04.2017 najprv na 20.04.2017 a následne na 15.06.2017 a ním uvádzaná nepripravenosť staveniska bola spôsobená jeho vlastným nekonaním (nenastúpením na práce v daný termín). Žalovaný zdôrazňuje, že zmluvná pokuta, ktorú si u žalobcu uplatnil je vyslovene uplatnená v zmysle ustanovenia bodu 15.1 ZOD za omeškanie s odovzdaním Diela oproti termínu (pričom pôvodne dohodnutý termín bol dvakrát predĺžený) a nepredstavuje žiadne iné sankcie, zmluvné pokuty, na ktoré by bol/je žalovaný oprávnený v dôsledku porušenia zmluvných povinností zo strany žalobcu (a tieto si žalovaný neuplatnil). Žalobca nechal vyhotoviť znalecký posudok vo veci posúdenia stavebných prác - hydroizolácie, ktoré boli zrealizované na Obytnom súbore Panorama - II. etapa v Bratislave, predmetný Znalecký posudok č. 65/2020 zo dňa 29.06.2020 vyhotovil znalec Ústav stavebnej ekonomiky, s.r.o., Miletičova 21, 821 09 Bratislava (ďalej len „Znalecký posudok“). K Znaleckému posudku v prvom rade uvádza, že hlavnou otázkou, ktorú mal v zmysle pojednávania, na ktorom sa žalobca vyjadril, že ho dá vyhotoviť, a ako to vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.01.2020 riešiť, bola otázka kedy bolo Dielo zo strany zhotoviteľa - žalobcu riadne dokončené a pripravené na odovzdanie v súlade so ZOD. Tejto otázke sa však vyhotovený Znalecký posudok nevenoval a ani nebola znalcomi položená. Ďalej považuje za potrebné vyjadriť svoj názor, a to s ohľadom na odpovede znalca, že zo strany žalobcu neboli zrejme znalcomi predložené všetky relevantné podklady, dokumenty a informácie, ale len informácie a podklady vytrhnuté z kontextu, čo malo za následok znemožnenie vyhotovenia objektívneho znaleckého posudku, Znalecký posudok vôbec totiž nepracuje so skutočnosťou, že termín dokončenia Diela bol opakovane posúvaný a to až na dátum 15.06.2017. V znaleckom posudku sa uvádza termín ukončenia Diela k 10.04.2017 (str. 5 znaleckého posudku) a pre účely určenia omeškania sa pracuje s týmto dátumom, kedy sa uvádza, že meškание bolo spôsobené zo strany objednávateľa - žalovaného a takisto nezohľadnil zmluvnú úpravu niektorých postupov. Znalec teda podľa žalovaného evidentne pracoval s nesprávnymi údajmi, ktoré mu boli poskytnuté žalobcom. V konečnom dôsledku sa dá povedať, že omeškание, ktoré znalecký posudok pripisuje čiastočne žalovanému sa do značnej prekrýva s posunom termínu, ktorý bol žalobcovi žalovaným poskytnutý.

11. K odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. žalovaný uviedol, že prvoinštančný súd sa podľa odôvodnenia svojho rozsudku stotožnil s argumentáciou žalobcu a pri rozhodovaní sa oprel o Znalecký posudok, ktorý však s ohľadom na všetky okolnosti nie je možné brať za smerodajný bez toho, aby sa vykladal a posudzoval spolu s ostatnými skutočnosťami. Tak ako sú v ňom položené otázky a odpovede znalca sú strohé a prečítané samostatne bez ďalšieho kontextu sú v istom zmysle v opozícii so skutočnosťou, teda nedávajú odpoveď na reálny stav. Žalovaný sa k znaleckému posudku v konaní pred súdom prvej inštancie písomne vyjadril svojim podaním zo dňa 31.07.2020. Súd prvej inštancie toto vyjadrenie vôbec nezohľadnil a neuviedol z akých dôvodov považoval vyjadrenie žalovaného za irelevantné. Žalovaný vo svojom vyjadrení síce uviedol, že si nechá vypracovať vlastný znalecký posudok. Žalovaný však túto svoju aktivitu prehodnotil a dospel k záveru, že dôkazná situácia je dostatočná a vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku by bolo nevhodné. Prvoinštančný súd pri svojom rozhodovaní zjavne nebral do úvahy príslušné ustanovenia ZOD, zjavne rozhodoval jednostranne, keď vôbec nebral do úvahy argumentáciu žalovaného a ním predložené dôkazy, ktorými žalovaný bezpochyby preukázal, že posun v realizácii Diela z dôvodov, za ktoré žalobca nemohol, boli zohľadnené v posunutí termínu dokončenia Diela, avšak žalobca sa svojim prístupom k realizácii Diela aj tak dostal do značného (takmer ročného) omeškania. Tiež je z odôvodnenia zjavné, že súd vyhodnotil Znalecký posudok jednostranne a nie v súvislosti s ostatnými dôkazmi a skutočnosťou. Vôbec sa nevysporiadal so skutočnosťou, že Znalecký posudok pracuje s termínom

10.04.2017 ako s termínom pre ukončenie Diela a vo vzťahu k tomuto dátumu posudzuje omeškanie, jeho dôvody a súčinnosť žalovaného - pri takomto posudzovaní, bez zapracovania skutočnosti, že došlo k posunu termínu ukončenia (na 15.06.2017) za čas, za ktorý žalobca nezodpovedal a že došlo k ďalšiemu omeškaniu žalobcu, že bol na blížiaci sa termín opakovane upozorňovaný a urgovaný (vrátane upozornenia na uplatnenie sankcií), je samozrejmé, že posúdenie miery zavinenia omeškania bude v neprospech žalovaného, čo však nie je v súlade so skutočnosťou. Súd v odôvodnení uvádza, že svedok žalobcu potvrdil, že došlo 2x k takému zdržaniu, za ktoré žalobca nemohol, avšak už v tejto súvislosti súd neuvádza, že ten istý svedok aj potvrdil, že z tohto dôvodu sa žalobcovi na jeho žiadosť 2x posúval termín na dokončenie Diela. Z uvedeného vyvstáva otázka prečo žalobca nežiadal o ďalší posun termínu, ak bol toho názoru, že za omeškanie nezodpovedá (že bolo zapríčinené žalovaným a/alebo inými zhotoviteľmi)? Odpoveď je, aj s ohľadom na ústretovosť žalovaného pri predchádzajúcich žiadosťiach, zrejme jasná, bol si vedomý toho, že na posun termínu nemá nárok, nakoľko omeškanie spôsobil sám. Na potvrdenie svojho rozhodnutia súd v rámci odôvodnenia vypíchal, že znalec uviedol v Znaleckom posudku, že z technického hľadiska žalovaný neposkytol žalobcovi dostatočnú súčinnosť a že žalovaný spôsobil niektoré vady a nedorobky - pod týmito vadami a nedorobkami znalec myslel nepripravenosť diela, keď žalovaný neposkytol dostatočnú súčinnosť v podobe prípravy pracoviska a stavby na pokračovanie ďalších stavebných procesov. Avšak už neuviedol, že z dôvodu nepripravenosti bol zo strany žalovaného posúvaný termín ukončenia Diela a že ak sa neskôr sťažoval žalobca na nepripravenosť (zapratané strechy inými profesiami), tak za tento stav si mohol sám, keď nedodržaním harmonogramu a stanovených termínov nenastúpil na práce včas a objavil sa vždy nepredvídane. Aby sa zamedzilo ešte väčšiemu meškaniu, nastúpili na jeho miesto iné profesie, ktoré mohli vykonávať svoju prácu. Ak by žalobca nastupoval na práce podľa harmonogramu a v dostatočných kapacitách, tak by zistil, že má stavbu pripravenú na jeho prácu a že sled jednotlivých profesií je správne nastavený a skĺbený.

12. Žalovaný má tiež za to, že súd prvej inštancie sa pred vynesением a vyhlásením rozsudku na pojednávaní konanom dňa 16.06.2021 nedostatočne oboznámil s obsahom spisu. Žalovaný vychádza z osobnej skúsenosti z pojednávania, kedy sa v úvode pojednávania (túto časť súd nenahrával na audiozáznam, ako vyplýva z nahrávky na pojednávaní) súd, za spoločnej súčinnosti právnych zástupcov oboch strán, snažil dostať aspoň rámcovo do vecí. Úvodné otázky súdu boli, či vo veci už boli uskutočnené pojednávania (v tom čase už boli vo veci uskutočnené tri pojednávania - 11.2.2019, 1.4.2019, 4.11.2019, pričom k zmene sudcu nedošlo). Rovnako sa súd pýtal, či boli vypočutí svedkovia. V tom čase už boli vypočutí všetci svedkovia navrhnutí stranami. V ďalšom priebehu pojednávania sa súd „nahrubo“ zoznamoval s vecou za asistencie strán, s predmetom sporu, s obsahom vzájomnej žaloby a to spôsobom, ktorý neprispieva o dôstojnosti konania pred súdom. Žalovaný z tohto priebehu pojednávania nadobudol dojem, že súd prvej inštancie nemá dostatočne naštudovaný spis. O to väčšie bolo prekvapenie, že súd prvej inštancie dokázal ihneď po pojednávaní vyhlásiť rozsudok. Žalovaný očakával, že súd sa so skutkovými tvrdeniami a dôkazmi predloženými žalovaným vysporiada aspoň v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku. Súd prvej inštancie sa však v písomnom vyhotovení rozsudku so skutkovými tvrdeniami žalovaného nevysporiadal, resp. sa im vôbec nevenoval. Toto umocnilo pocit žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie nevychádza ani len z primeranej znalosti spisu. O skutočnosti, že súd pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok (16.06.2021) riadne nezaznamenával (§ 98 C.s.p.) svedčí aj to, že zvukový záznam z tohto pojednávania trvá 6:01 minút. Pojednávanie sa malo začať o 10:30. V skutočnosti sa začalo s oneskorením cca. 25 min., t.j. o cca. 10:55. Podľa zápisnice z pojednávania sa pojednávanie skončilo o 11:25 hod, čo korešponduje so skutočným časom skončenia pojednávania. Aj so zohľadnením neskoršieho začatia pojednávania však pojednávanie trvalo cca. 30 minút. Je teda evidentné, že na nahrávke z pojednávania nie je zachytený celý priebeh pojednávania. Súd prvej inštancie nevyzval strany na záverečné reči (§ 182 C.s.p.) a viedol pojednávanie, resp. jeho časť, ktorú nahrával na audiozáznam, manipulatívnym spôsobom a to tak, že viac-menej sám nadiktoval prednesy strán. Právny zástupca žalovaného nebol upozornený na to, že sa má jednať o spôsob záverečných rečí. Právny zástupca žalovaného navyše oprávnene vychádzal z toho, že jeho predchádzajúci prednes, kde sa vyjadroval aj k znaleckému posudku aj k iným skutočnostiam je zaznamenávaný.

13. Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava II č. k.: 22Cb/155/2018-501, ako súdu prvej inštancie, zmenil a to tak, že návrh žalobcu zamietne, zaviazá žalobcu zaplatiť žalovanému sumu vo výške 51.558,03 Eur a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.

14. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca písomným podaním zo dňa 14.9.2021. Poukázal na to, že žalovaný v zásade nesúhlasí so znaleckým posudkom predloženým žalobcom a namieta, že jeho vyjadrenie zo dňa 31.07.2020 súd prvej inštancie vôbec nezohľadnil. Podľa jeho názoru takáto odvolacia námietka nie je subsumovateľná ani pod jeden z odvolacích dôvodov namietaných žalovaným v odvolaní, pričom platí, že odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný (§ 380 ods. 1 C.s.p.). Pokiaľ žalovaný mal akékoľvek výhrady k znaleckému posudku predloženému žalobcom, mal možnosť do konania doložiť súkromný znalecký posudok, eventuálne navrhnúť súdu pribrať do konania znalca a vykonať znalecké dokazovanie. Ďalšie námietky žalovaného hodnotí žalobca len ako subjektívne hodnotenie prejednávanej veci žalovaným bez reálneho dopadu na zákonnosť či spravodlivosť súdneho konania, či rozhodnutia. Ide predovšetkým len o vyjadrenie názoru žalovaného bez toho, aby bolo zrejmé, čo vlastne žalovaný namieta a aký to malo mať dopad na konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie, t.j. v čom vidí naplnenie konkrétneho odvolacieho dôvodu. V zásade z odvolania žalovaného nemožno identifikovať ani naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, keďže žalovaný namieta to, že “Súd prvej inštancie sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného. Súd svoje stanovisko k omeškaniu žalobcu oprel len o Znalecký posudok, ktorý vyhodnotil jednostranne, vytrhnuto z kontextu a bez všetkých ostatných súvislostí, ktoré boli v konaní pred súdom prvej inštancie hodnoverne preukázané.” Obsahom podania (odvolania) žalovaného teda nie je nesprávne právne posúdenie veci. Ďalej žalovaný namieta odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, a teda súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý mal spočívať v tom, že: (i) na zvukovom zázname nie je zaznamenaný celý priebeh pojednávania, (ii) súd nevyzval strany na záverečné reči, (iii) súd nepristúpil k aplikácii § 181 ods. 2 CSP. V tejto súvislosti žalovaný neodôvodnil, že došlo k takému znemožneniu uplatňovania procesných práv až došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý súdny proces.

15. Záverom žalobca udáva, že zotráva na svojich vyjadreniach predstretých v priebehu prvoinštančného konania. Žalovaný sám uviedol, že žalovanú pohľadávku žalobcu nepopiera a túto uznáva. Zo svedeckých výpovedí, z predloženého znaleckého posudku a listinných dôkazov jasne vyplýva, že žalovaný bol primárnym činiteľom omeškania žalobcu. Subdodávateľa žalovaného poškodzovali už vykonané dielo žalobcu a jeho časti, žalovaný túto ich činnosť dostatočne nekoordinoval, prevzatie diela odďaľoval, pričom dielo mohol prevziať už skôr, nakoľko sa jednalo o vady a nedorobky nebrániace užívaniu diela. Zmluvnú pokutu považuje žalobca za účelovú a vykonštruovanú. Dielo je odovzdané investorovi, riadne sa užíva a žaloba považuje vzájomnú žalobu žalovaného za neopodstatnenú, v rozpore s dobrými mravmi a poctivým obchodným stykom. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto žalobca odvolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania.

16. V ďalších písomných vyjadreniach zotrvali žalobca i žalovaný na svojej argumentácii.

17. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalovaného dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

18. Podľa § 389 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

19. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

20. Podľa § 391 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

21. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

22. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že medzi žalobcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom bola dňa 14.11.2016 uzatvorená Zmluva o dielo č. ZML-16-00516, ktorej predmetom bolo zhotovenie diela - Strecha a hydroizolácia spodnej stavby na objekte „OBYTNÝ SÚBOR PANORÁMA - KOLIBA II. a III. etapa (ďalej len Zmluva o dielo alebo Dielo). V Zmluve o dielo bol dohodnutý ako termín vykonania a odovzdania Diela deň 10.04.2017 (bod 3.1, článok 3. Doba zhotovenia diela). Termín ukončenia Diela bol na základe žiadosti žalobcu dvakrát menený, a to najskôr na deň 20.04.2017 listom zo dňa 08.12.2016 a následne na deň 15.06.2017, ktorý už mal byť konečným termínom na ukončenie a odovzdanie Diela. Na blížiaci sa termín ukončenia a odovzdania Diela (15.06.2017) ako aj na sankcie hroziace pri jeho nedodržaní bol žalobca opakovane upozorňovaný. K protokolárnemu odovzdaniu Diela došlo až dňa 08.06.2018, čo je 358 dní po tom ako malo byť Dielo odovzdané, ak sa vychádza z druhýkrát posunutého termínu dokončenia Diela. Cena Diela bola zmluvnými stranami dohodnutá spolu vo výške 345.989,76 EUR bez DPH. Zmluvné strany si zároveň dohodli pre prípad omeškania (nedodržania, prekročenia termínov) žalobcu s realizáciou Diela v zmysle ustanovenia bodu 15.1 článku 15. Sankcie, zmluvná pokuta, náhrada škody ZOD zmluvnú pokutu vo výške 0,15% z celkovej ceny Diela za každý aj začatý deň omeškania. V prepočte na finančné prostriedky to predstavuje zaokrúhlene sumu 518,98 EUR/deň omeškania. Vzhľadom na omeškania s odovzdaním Diela si žalovaný uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 154.657,42 EUR s tým, že pri výpočte zmluvnej pokuty počítal so začiatkom omeškania žalobcu až od 14.08.2017, bez toho aby došlo oficiálne k posunutiu termínu odovzdania Diela. Následne, v zmysle ustanovenia 6.13 Zmluvy o dielo, započítal žalovaný jednostranným zápočtom vzájomných pohľadávok ku dňu 30.06.2018 svoju pohľadávku zodpovedajúcu zmluvnej pokute s pohľadávkou žalobcu uplatňovanou touto žalobou ako aj s nesplatenými pohľadávkami žalobcu zodpovedajúcimi zádržnému z celkovej ceny Diela spolu vo výške 103.099,39 EUR. Mal za to, že po vykonaní zápočtu zanikli všetky pohľadávky žalobcu z titulu ceny Diela a pohľadávka žalovaného z titulu zmluvnej pokuty ďalej trvá vo výške 51.558,03 EUR.

23. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že do omeškania s dokončením diela sa žalobca dostal predovšetkým z dôvodov spôsobených žalovaným, pričom vady a nedorobky na diele boli riadne žalobcom odstránené a vo svojej podstate nebránili riadnemu užívaniu diela, a teda podľa názoru súdu ani k jeho prevzatíu. Ak investor diela odmietal z akéhokoľvek dôvodu dielo prevziať od žalovaného, toto jeho konanie nemožno podľa súdu prvej inštancie posudzovať v neprospech žalobcu, či zakladať na ňom nárok žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty od žalobcu pre nedodržanie zmluvných termínov s vyhotovením diela. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný relevantným a presvedčivým spôsobom nepreukázal, že termíny uvedené v článku III. predmetnej zmluvy o dielo neboli dodržané v dôsledku konania či nekonania žalobcu, preto žalovanému nevzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty od žalobcu podľa bodu 15.1 zmluvy o dielo, čo odôvodnil v odseku 14 napadnutého rozsudku.

24. Odvolací súd sa stotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie presvedčivo nezdôvodnil, keď vychádzal iba zo Znaleckého posudku, ktorý vyhodnotil jednostranne, nevysporiadal sa s argumentáciou žalovaného, ani ďalšími listinnými dôkazmi a svojím postupom porušil právo odvolateľa na spravodlivý proces. Odvolací súd zdôrazňuje, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký a zahŕňa jednotlivé čiastkové práva, porušenie ktorých predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. však pôjde vtedy, ak nesprávny postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Podľa odvolacieho súdu spôsob vedenia

konania ako aj pojednávania dňa 16.6.2021 a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku predstavujú pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré v konečnom dôsledku možno vyhodnotiť ako nesprávny postup znemožňujúci realizáciu práv odvolateľa.

25. Odvolací súd vidí nepreskúmateľnosť rozhodnutia v nepresvedčivom odôvodnení napadnutého rozsudku. Zákon (C.s.p.) venuje zvýšenú pozornosť odôvodneniu súdneho rozhodnutia, normovaním jeho obsahových náležitostí. Ide o návod čo má odôvodnenie rozhodnutia súdu obsahovať, keďže má význam z hľadiska prostriedku kontroly správnosti rozhodnutia, a to zo strany účastníkov konania (strán sporu), ako i súdu vyššej inštancie, ktorý ho bude preskúmať, ale aj zo strany verejnosti.

26. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03).

27. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa požiadavky kladené na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie svoj záver presvedčivo neodôvodnil, keď vzájomnú žalobu žalovaného a jeho obranu titulom započítania vzájomných pohľadávok zamietol s tým, že žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal, že termíny v článku III. predmetnej zmluvy o dielo neboli dodržané v dôsledku konania či nekonania žalobcu. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie neuviedol, aké prostriedky procesnej obrany (v konaní o vzájomnej žalobe prostriedky procesného útoku) použil žalovaný, ktoré dôkazy súd vykonal, ako ich vyhodnotil a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Z ods. 14 napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o merite veci vychádzal predovšetkým zo svedeckých výpovedí a znaleckého posudku. Pokiaľ ide o svedecké výpovede, je potrebné uviesť, že tieto vyhodnotil jednostranne bez vyhodnotenia vo vzájomnej súvislosti s ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré v rozhodnutí ani necitoval. Z odôvodnenia nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie nevyhodnotil listinné dôkazy - zápisy z kontrolných dní a e-mailovú komunikáciu, t.j. listinné dôkazy, ktorými žalovaný reagoval na obranu žalobcu a preukazoval svoje tvrdenia. Odvolací súd predovšetkým poukazuje na skutočnosť, že v odôvodnení rozsudku úplne absentuje, ako sa súd vysporiadal so skutočnosťou, že termín odovzdania bol 2x posunutý práve vzhľadom na argumentáciu žalobcu o nepripravenosti diela, t.j. omeškania na strane žalovaného. Súd napriek tomu, že omeškanie na strane žalovaného (ako aj poveternostné podmienky) bolo zohľadnené v posunutí termínu na odovzdanie diela z pôvodného termínu 10.4.2017 na termín 15.6.2017 a vo vyúčtovaní zmluvnej pokuty až od 14.8.2017, dospel k záveru, že žalovaný neposkytol potrebnú súčinnosť a nepreukázal, že termíny neboli dodržané v dôsledku konania/nekonania žalobcu.

28. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalovaný si uplatnil nárok na zmluvnú pokutu podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak si strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Žalovaný preukázal Zmluvou o dielo a odovzdávacím protokolom, že žalobca sa dostal do omeškania so splnením svojho záväzku, v dôsledku čoho mu vznikol nárok na zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty (bod 15.1 Zmluvy o dielo). Ak však žalovaný neposkytnutím dostatočnej súčinnosti, prípadne porušením iných zmluvných povinností sám porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, spôsobil omeškanie. Na uvedenú situáciu reflektuje ustanovenie § 365 ods. 4 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého dlžník nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok dôsledku omeškania veriteľa. Odvolací súd ďalej poukazuje na ustanovenie § 370 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého veriteľ je v omeškaní, ak v rozpore so svojimi povinnosťami vyplývajúcimi zo záväzkového vzťahu neprevezme riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytne spolupôsobenie potrebné na to, aby dlžník mohol splniť svoj záväzok. Z dikcie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že ak dôvodom omeškania dlžníka je porušenie záväzku

zo strany veriteľa tým, že neprevezme riadne ponúknuté plnenie alebo neposkytne dohodnuté potrebné spolupôsobenie, nie je dlžník v omeškaní.

29. Súd prvej inštancie odvodzoval svoj záver o nedôvodnosti nároku žalovaného (jeho nepreukázanie) z výpovedí svedkov a Znaleckého posudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia síce podrobne popísal výpovede jednotlivých svedkov, tieto výpovede však vyhodnotil jednostranne bez vzájomných súvislostí s ostatnými dôkazmi. Súd v odôvodnení uvádza, že svedok žalobcu R. Q. potvrdil, že došlo 2x k takému zdržaniu, za ktoré žalobca nemohol, avšak už v tejto súvislosti súd neuvádza, že ten istý svedok aj potvrdil, že z tohto dôvodu sa žalobcovi na jeho žiadosť 2x posúval termín na dokončenie diela. Na podporu svojho rozhodnutia súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia zdôraznil, že znalec uviedol v Znaleckom posudku, že z technického hľadiska žalovaný neposkytol žalobcovi dostatočnú súčinnosť a že žalovaný spôsobil niektoré vady a nedorobky - pod týmito vadami a nedorobkami znalec myslel nepripravenosť diela, keď žalovaný neposkytol dostatočnú súčinnosť v podobe prípravy pracoviska a stavby na pokračovanie ďalších stavebných procesov. Avšak súd už neuviedol, že z dôvodu nepripravenosti bol zo strany žalovaného posunutý termín ukončenia diela. Znalecký posudok nepracuje so skutočnosťou, že termín dokončenia Diela bol opakovane posúvaný a to až na dátum 15.06.2017. V znaleckom posudku sa uvádza termín ukončenia Diela k 10.04.2017 (str. 5 znaleckého posudku) a pre účely určenia omeškania sa pracuje s týmto dátumom, kedy sa uvádza, že meškanie bolo spôsobené zo strany objednávateľa - žalovaného a takisto nezohľadnil zmluvnú úpravu niektorých postupov. Znalec ani súd prvej inštancie teda neriešil základnú otázku, či omeškanie, ktoré znalecký posudok pripisuje čiastočne žalovanému sa neprekrýva s posunom termínu, ktorý bol žalobcovi žalovaným poskytnutý. K Znaleckému posudku je potrebné uviesť, že hlavnou otázkou, ktorú mal v zmysle pojednávania, na ktorom žalobca sa vyjadril, že ho dá vyhotoviť, a ako to vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 22.01.2020 riešiť Znalecký posudok, bola otázka, kedy bolo Dielo zo strany zhotoviteľa - žalobcu riadne dokončené a pripravené na odovzdanie v súlade so Zmluvou o dielo. Tejto otázke sa však vyhotovený Znalecký posudok nevenoval a ani nebola znalcomi položená.

30. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie neuvádza, na základe čoho dospel k záveru, že nárok na zmluvnú pokutu je v celom rozsahu nedôvodný, aký časový úsek predstavuje omeškanie žalovaného t.j. či žalobca v rámci svojej obrany preukázal, že nemohol plniť v dôsledku omeškania žalovaného a to až do termínu odovzdania diela.

31. Odvolací súd sa stotožnil aj s odvolacou námietkou, že okrem nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie svojim postupom porušil aj ustanovenia Civilného sporového poriadku o procesných úkonoch súdu a vedení pojednávania. Z ust. § 98 ods. 1 C.s.p. vyplýva, že pri procesných úkonoch, pri ktorých súd koná so stranou alebo vykonáva dokazovanie sa vyhotovuje zvukový záznam. Z uvedeného vyplýva, že súd je povinný zaznamenávať zvuk z celého pojednávania, na ktorom konal so stranami sporu. Odvolací súd zistil zo zvukového záznamu, že súd prvej inštancie všetky časti pojednávania nezaznamenával, nie je teda zachytený celý priebeh pojednávania zo dňa 16.6.2021. Taktiež odvolací súd zistil, že súd podľa zvukového záznamu a zápisnice z pojednávania nevyzval strany sporu v súlade s § 182 C.s.p., aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci.

32. Nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a citované procesné pochybenia mali za následok, že rozhodnutie nespĺňalo požiadavky obsiahnuté v ustanovení v § 220 ods. 2 C.s.p. a odvolací súd preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, v intenciách vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu, postupovať v súlade s relevantnými ustanoveniami C.s.p. so zachovaním všetkých procesných práv, ktoré stranám konania patria. Úlohou súdu prvej inštancie bude posúdiť nárok žalovaného na zaplatenie zmluvnej pokuty v súlade s § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 365 ods. 4 a § 370 Obchodného zákonníka, t.j. posúdiť či omeškanie (porušenie zmluvných povinností) spôsobil sám žalovaný a ak áno, v čom spočívalo omeškania a po akú dobu. Pre vyriešenie tejto otázky je nevyhnutné vysporiadať sa so všetkými dôkazmi, ktoré tvoria prostriedky procesného útoku a procesnej obrany strán sporu vo vzájomných súvislostiach a pri posudzovaní omeškania žalovaným zohľadniť, že zmluvná pokuta bola uplatnená až od 14.8.2017 do 8.6.2018, kedy došlo k protokolárnemu odovzdaniu diela.

33. Podľa § 396 ods. 3 C.s.p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

34. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).